

[Boligministeren.]

udformet således, at der kan ske en omfordeling mellem de 3 formål, hvis det skulle vise sig hensigtsmæssigt. Forslaget giver også mulighed for, at en del af de 200 mill. kr. til tilskud til beboelsesejendomme kan overføres til erhvervsbygningerne.

Forslaget forudsætter, at tilskuddene er skattepligtige og derfor af en anden størrelsesorden end tilskuddene til beboelsesejendommene. Maksimumstilskud til arbejdsmiljøforbedringer er således 250.000 kr., mens det til de andre formål er 30.000 kr. pr. virksomhed eller jordbrugsbedrift. Disse grænser er jeg naturligvis villig til at drøfte i udvalget.

Tilskuddet er generelt maksimeret til 25 pct. af de med et arbejde forbundne udgifter, og der kan kun ydes tilskud til arbejder udført af momsregistrerede virksomheder.

Kommunerne skal administrere støtten til energibesparelserne og arbejdsmiljøforbedringerne, mens statens jordlovsudvalg skal administrere den specielle støtte til landbruget, idet man i jordlovsudvalget i forvejen administrerer loven om moderniseringstilskud til landbruget.

Forslaget til lov om energibesparende foranstaltninger i statens bygninger tager sigte på at fremskynde de energibesparende foranstaltninger, som var tænkt gennemført over en 3-årig periode.

Ved fordelingen af de 150 mill. kr. til energibesparende foranstaltninger vil jeg lægge vægt på en forlods gennemførelse af de foranstaltninger, hvor arbejdslønandelen er størst. Ved at lægge den bygningsgennemgang, som er beskrevet i boligministeriets cirkulæreskrivelse af 27. august 1974, til grund for fordelingen, skulle det i øvrigt være sikret, at foranstaltningernes lønsomhed med hensyn til driftsbesparelser tilgodeses.

Det er ikke muligt på indeværende tidspunkt at opstille et samlet skøn over de driftsbesparelser, som opnås ved foranstaltningernes gennemførelse, men stikprøver synes at tyde på, at investeringerne vil være udlignet af driftsbesparelser i løbet af en periode på 3-6 år efter foranstaltningernes gennemførelse. En fremskyndelse af de energibesparende foranstaltninger vil således medføre, at besparelser i driften af de af loven omfattede bygninger vil indtræffe tidligere end

forudsat i boligministeriets cirkulæreskrivelse af 27. august 1974.

Jeg skal med disse bemærkninger anbefale lovforslagene til det høje tings hurtige og velvillige behandling.

Landbrugsministeren (*Poul Dalsager*):

Hermed har jeg den ære for det høje ting at fremsætte *forslag til lov om statsgaranti for driftslån til væksthushavterier m. m.*

Lovforslaget indgår i den række af lovforslag, hvormed regeringen søger at lette gennemførelsen af en omstillings- eller tilpasningsproces i erhvervslivet, der må anses for påkrævet som følge af den herskende konjunkturafmatning.

Ved Danmarks indtræden i EF forpligtede vi os til en gradvis afvikling af importbeskyttelsen for dansk gartneriproduktion. Derved skete der en forringelse af gartnerisektorens afsætningsvilkår for produkter såsom grønsager og afskårne blomster, og dette har nødvendiggjort en produktionsomstilling til andre produkter.

Hertil kommer de meget betydelige omkostningsstigninger i væksthushavterierne, der er en følge af den stærke stigning i oliepriserne, og som kun i begrænset omfang er blevet opvejet af stigende salgspriser.

Den herved opståede omkostningsklemme, som især gør sig gældende for produkter med skærpede konkurrencevilkår, er resulteret i stagnerende indtjening i gartnerierhvervet og dermed i nedsættelse af tempoet i omstillings- og tilpasningsprocessen.

Formålet med det foreliggende lovforslag er at fremskynde denne omstillingsproces ved at bidrage til, at det ekstra behov for driftskapital til den nødvendige omstilling kan dækkes i rimeligt omfang.

Som også anført i bemærkningerne til lovforslaget er der tale om et engangsbeløb, således at summen af de lån, pengeinstitutterne kan yde med statsgaranti, er fastsat til maksimalt 50 mill. kr., og den omstændighed, at lånene indfries eller nedbringes, medfører ikke, at lånerammen på ny forøges tilsvarende.

Overgrænsen for de statsgaranterede låns størrelse er fastsat til 200.000 kr., idet staten i givet fald dækker halvdelen af det tab, långiveren måtte lide, og således at garantien ikke kan udstrækkes til mere end 6 år fra